

ACCIO

La immoralitat és incompatible amb la República

Setmanari d'Esquerra Republicana
Redacció i Administració: Francesc Llairet, 21.

Portantveu del Centre Republicà Català
Subscripció al mes, 0,75 ptes.

Es hora de parlar clar

Agencia de Prologo

Quan la caiguda de Primo de Rivera, el dia 31 de gener de 1930, va esclatar Badalona, potser més que els altres pobles amb gran entusiasme, de satisfacció, al mateix temps que la passió popular cercava arreu els causants de les més vergonyoses monstruositats administratives i que fins aleshores havien estat els opressors de les llibertats ciutadanes.

Qui no recorda les precaucions que calgueren prendre les forces de l'autoritat per a evitar que el poble no fes la justícia per compte propi en la casa on vivia el tristament recordat i fugitiu Sabatè i en altres de dels seus camarades?

No recordeu que durant alguns dies després no es trobava ni per medicina cap de les destacades llumaneres locals de la dictadura?

Aleshores, únicament, tothom parlava i clamava per la depuració i esclariment d'un munt de immoralitats que tothom en més o en menys superficialment ja coneixia, i demanava responsabilitats per les disbauxes i lladrocinis mesos.

Arran de la caiguda de la primera dictadura, tots els ajuntaments que en la nostra ciutat s'han succeït, s'han vist obligats per imposició de l'ambient popular a ésser revisionistes del procedir de l'Ajuntament i dels funcionaris de les hosts de Martínez Anido.

D'aleshores ençà s'han succeït a l'Ajuntament tres comissions diferents per a fer aquesta revisió. Entre tot, fa més d'un any i mig que s'està revisant l'obra d'en Sabatè i companyia i encara és l'hora que el poble, que està convençut que a costes de les seves costelles, s'hi han fet fortunes, res sap en concret de ço que ha passat, i no solsament això, si no que per les apariències sembla que ço que hi ha hagut de més podria a Badalona hagi esdevingut una cosa normal que cap sanció requereixi. I no és així, tothom sap que no ha estat així, i el poble es cansa d'esperar no havent-hi dret que d'ell un moment més s'en abusi.

Del moment

El Parlament espanyol ha declarat incompatibles amb la Cambra a dos diputats dels més coneguts i influents de la política sorda espanyola: l'Emiliano Iglesias i March, el milionari mallorquí. No hi han valgut les influències ni els diners; ha pogut més la decència política que la trapaceria. És el cop d'escombra de la República a aquest munt d'immundícia que encara resta de l'antic règim tan pròdig en actuacions inconfessables. És la mort civil de dos homes que pesava en la consciència de tots que s'havien prè la política com un negoci. Així era tot durant la Monarquia dels degenerats. Però

Agent general d'Assegurances JAUME CUIXART

Progrés, 96

El que està passant té tots els aspectes d'una baixa comèdia representada per els que tenen el deure, pels càrrecs que ostenten, d'aclarir la veritat. Podria ésser també que d'els que tenen aquest deure, la major part no sapiguessin el que s'hi pesquen i en aquest cas... *apuntada N 2*

Com que creiem que tot això ja dura massa, ia nostra dignitat política, que és aquella dignitat que ens ha privat de tenir rossaments amb tots els delinqüents, ens obliga a intervenir perquè el poble no vegi defraudades les seves esperances.

Amb aquest objecte, mentre fa el seu camí la instància cursada al Govern Civil per la Junta del nostre «Centre Republicà Català», signada també per el «Centre Catalanista», demanant que es portin a terme les investigacions començades, ens proposem dir el que va fer la primera de les dites comissions municipals revisores, el que refereixen que portà a cap la segona i no se n'ha donat compte, i després el que no ha fet aquesta tercera.

ha produït sensació, i segons sembla llàgrimes i tot, entre els que han sentit els esquitxos de molt a prop. És un cas sense precedents en la Història política espanyola (hem llegit en algun diari que un centenar d'anys enera ocorregué un cas semblant, però no, de tanta transcendència) que amb la monarquia no s'hauria pas donat puix que tot estava muntat damunt de les mateixes rodes. Ha tingut d'ésser la República que ha vingut a donar aquest alt i bell exemple de moralitat política perquè amb la República són incompatibles les immoralitats, ben diferent de la monarquia que encobria tanta immundícia!

Aquells homes, disfressats de republicans, no s'havien adonat encara que la monarquia ja fa temps que no ens oprimeix. Si haguessin sapigut que aquella escola de corrupció que era abans el Parlament, avui és un local higiènic, ventilat, plé de llum on la República hi té instalada la sala d'operacions, disposada a extirpar totes aquelles morbositats que emmalalteixen el nostre país i amputar el que convingui, puix que la República amb la seva exemplaritat és l'única que pot salvar-lo, s'haurien enditzat en l'anònim procurant passar políticament desapercebuts durant la resta de la seva vida. I ja veieu com han quedat, ni llur partit ha gosat defensar-los; només han escoltat la defensa d'un home dubtós que l'asfixia aquest ambient de llibertat i democràcia i la llum del dia li perjudica la vista, malgrat esforçar-se en voler fer creure el contrari.

En el moment d'escriure aquestes ratlles es parla encara d'altres complicats en el mateix assumpte. Estem segurs de que es farà justícia.

**

Els nostres amics diputats de l'Esquerra, Srs. Companys i Aragai, han aconseguit la dissolució dels sometents urbans; solament subsistirán els rurals; seran donats de baixa però, tots aquells sometentistes que ingressaren des de 1923. Felicitem a tots els que han intervingut en aquest assumpte puix que al nostre entendre, els sometents, tal com estaven constituïts, eren un perill per la república, puix que era tan com permetre armar legalment als nostres enemics.

<p>CINEMA VICTORIA</p> <p>Dies 14 i 15 de Novembre 1931</p> <p>¿CONOCES A TU MUJER? parlada en espanyol</p> <p>Los tejados de París pel·lícula muda</p> <p>Mickey excursionista dibuixos sonors</p> <p>Noticiari Fox sonor</p>	<p>CINEMA ZORRILLA</p> <p>Dies 14, dissabte i diumenge, 15</p> <p>ACTUALITATS SONORES</p> <p>LA GIRL DEL MUSIC HALL sonora, per Anny Ondra</p> <p>La pel·lícula muda d'aventures, El desmemoriado per Carles Aldini</p> <p>Dibuixos sonors</p>	<p>Teatre Guimerà-Picardol Cinema</p> <p>Dissabte, 14 i diumenge, 15 nov.</p> <p>Revista Paramount sonora</p> <p>DRA CULA tota parlada en espanyol</p> <p>El mundo infame sonora sincronitzada</p> <p>El Gonejo Blas dibuixos sonors</p>	<p>CINEMA NOU</p> <p>Dissabte i diumenge dies 14 i 15</p> <p>La escuadrilla del amanecer sonora, per D. Fairbanks, Jr., R. Barthelmes i N. Hamilton</p> <p>La tragedia del Ganseco tota parlada en espanyol còmica</p> <p>¿.....?</p>
--	--	---	--

Els purs

Els que fa temps coneixem la política local i breguem en el sí de la mateixa, restem completament admirats en veure el desenrotllament anormal de certs grupets que de mica en mica, a l'istil d'un infantament, van prenent forma, i arriba un moment en el qual i parlant en termes llevadorils, els arriba el desenllaç, que no passa d'ésser un abortament.

I fem totes aquestes disquisicions perquè ens sorprèn en gran manera la forma en què el seu orgue es sent molestat per l'anhel que tenen uns ciutadans de què no els malbaratin les responsabilitats, de que no quedin esmortuïdes, difumades, i endreçades en el quarto dels mals endreços.

I es veu que arriba tan amunt la seva indignació, que no es donen compte de què cauen en el pecat del qual acusen a aquests ciutadans de la «política de campanar», o sigui que a un desig intens de justícia a un document públic i legal, surten amb una sèrie de càrrecs i d'imputacions que fins farien riure, si no féssin pena, i es despenjen amb quatre fàstics de mal gust, com si l'esmentat document hagués estat un arma de combat espantable.

Amb tot, diu la dita i no s'equivoca, que qui té qua de palla..., i en aquest cas s'en desprenen dues conclusions, després d'haver llegit detingudament els seus arguments:

Que quan hom té afany desmesurat de sincerar-se davant l'opinió pública, és que quelcom té en la seva consciència que li diu que no ha complert degudament amb la comanda feta pel poble, sia per negligència, sia per comoditat.

I segona, que es necessita tenir molta pupila, o molt maquiavelisme, per a veure segones intencions en un document fet i enviat abans del desastre de les rieres, quan encara els seus amics del Municipi no deien res de responsabilitats, i despertar-se després tot d'una, quan li han vist el... etc., o sigui després de l'aiguat, amb estridències, crides, manifestacions i sortides de fogó, a fi i efecte de fer creure al poble que resolien quelcom.

Això no, senyors lluitadors! A cada u el que sigui seu. No volgheu veure ara fantasmes, que sols són producte de la vostra imaginació exaltada i no volgheu fer el purità, car ja sabeu ben palpablement i a pesar de les vostres bravates de parlar clar, que s'acostuma sempre a veure una brossa a l'ull alié, i en canvi n'hi ha molts que no veuen la grossa viga que porten damunt l'esquena.

Anim, doncs, joves i braus lluitadors! A parlar clar, que és el que vol el poble, i així us agraïrem què ens feu caure la vena dels nostres ulls, boi estant-vos en plena ment reconeguts!

JOAN DALLA

J. NOGUERA

Instal·lacions i reparacions d'aigua, gas i electricitat. Especialitat en treballs per a Obres. — Sant Llorenç, 58 i Passatge Mercat, 7. — Telèfon 365

Les incompatibilitats, la moral política i el revisionisme

En escriure les presents ratlles no sabem encare la resolució que definitivament recaurà en lafer de les incompatibilitats perquè el decret anunciat sofrí un aplaçament, sens dupte per a enfocar la qüestió en els termes precisos i que no puguin donar lloc a interpretació capciosa.

En temps de la monarquia borbònica era cosa freqüent recompensar serveis i altre cosa que no eren precisament serveis, amb càrrecs i prebendes més o menys remunerades; el qui això obtenia sabia per edavant que no estava obligat a gaire cosa més que a l'acatament servil al Borbó, als seus esbirros i a tot el que ells junts representaven. Complert això podia dormir tranquil, que el demés ja anava rutllant tot sol.

La creació i acumulació de càrrecs retribuïts, distincions i altres futeses durant la Dictadura adquirí proporcions insospitades. Els estòmacs agraiats hi eren abundants a Espanya i el carro marxava com tots ja sabem.

Avui, després del canvi sofert, allò és del tot diferent, i per bé que els cassos d'acumulació de càrrecs que hom vol assenyalar i d'el pretès grau d'incompatibilitat entre algun d'ells, el cas ja és tot un altre, doncs és evident que la manca de personal apte i de confiança per a certs càrrecs, siguin o no retribuïts, obliga a l'acumulació. La cosa és, doncs, difícil de resoldre. El més adequat fora, sens dubte, reduir el més possible el nombre de càrrecs i establir també una reducció escalonada i proporcional de les retribucions a percebre quan l'acumulació fos verament necessària. Així, els nostres homes representatius donarien al país una sensació de sacrifici i d'austeritat exemplars.

**

Gil Robles, diputat agrari (llegeixis monàrquic vergonyant) en el famós miting revisionista de Palència digué que absents els agraris i els catòlics del Parlament no rutllaven bé els debats constitucionals i que per matar el temps els diputats havien d'entretenir-se fent allò que vulgarment diem posar els drapets al sol. Es referia, sens dupte, a l'afer Mách-Emiliano i llurs possibles derivacions. Però, com ja s'ha vist, no sols es tractava de posar en evidència l'incompatibilitat moral d'uns diputats poc escrupulosos amb la resta del Parlament, sinó de donar al país la sensació que en un règim republicà les conductes dels homes representatius de la voluntat popular han de traspuar honradesa i austeritat pels quatre costats, doncs el poble dona el seu vot als homes que vol que'l regeixin i l'administrin bé, no pas als que per procediments tèrbols podrien expliar-lo.

El succèit que, dit sigui de pas, no fou cap entreteniment dels diputats, enclou una profitosa lliçó per als homes enlairats a la representació de la voluntat sobirana del poble i als que pretenen ésser-ho. Bo serà que recordem ara aci, amb cert orgull, que en temps de la primera majoria republicana a l'Ajuntament badaloní varen donar-se uns

Preguntem

És cert que l'oli de la llàntia que crema a la capella de la Casa Empar és costejat pels assilats a raó de deu cèntims cada ú cada setmana, que prèviament els reclama la «madre» del dit establiment benèfic?

Fem aquesta pregunta al Sr. Alcalde-President i als individus de la Junta que siguin liberals, per si creuen convenient informar-se i procedir en conseqüència, puix que si el rumor és confirmat, s'han de prendre les midas necessàries per tallar immediatament aquell abús intolerable que estímem de caràcter greu, per quan els assilats no venen obligats a subvenir cap despesa, absolutament cap i menys les de caràcter confessional susceptibles de violentar la consciència de l'individu, puix que no tots els assilats estan obligats a tenir les mateixes idees religioses.

També desitjariem saber en detall, què hi ha referent a la construcció d'una altra capella o església en la dita Casa Empar, doncs ens extranya que mentre als assilats s'els dona—segons sembla—una alimentació deficient, es facin despeses d'aquesta naturalesa, precisament ara que estem en ple període de llibertat de consciència.

En nom d'una gran quantitat de subscriptors laics que tenim el convenciment de que aquell establiment és sols i exclusivament benèfic i com a ciutadans, per la suma que hi aporta l'Ajuntament del fons municipal, creiem necessària una satisfacció pública exposant la veritat real (no solament oficial) de ço que hi hagi.

Fem aquestes preguntes des d'ací perquè el nostre Centre no té cap representant a l'Ajuntament.

Demés, posem aquestes planes a disposició dels assilats i de tots els ciutadans en general, per a fer-nos ressò de totes quantes denúncies raonades siguin pert nents.

cassos semblants (salvant les proporcions) als que ara apassionen l'opinió, i l'actuació dels nostres homes pogué presentar-se als ulls del poble com a model d'austeritat.

**

Allò de la campanya revisionista esdevé grotesc. Fruit d'una intensa agitació revolucionària i resultat d'uns plebiscits nacionals massa eloqüents per a que la significació esquerrana de la voluntat popular sigui posada en dubte, fou l'enfonsament del vell règim monàrquic, aquell mateix règim que tenia declarats consubstancials l'altar i el tron. Doncs, ves per on ara es voldria que els partits d'esquerra donessin al país una Constitució del tipus reaccionari.

Caldrà remarcar que als que hem sustentat constantment criteris favorables a l'implantació d'un estat de coses més modern, més democràtic i més humà, fins i tot ens han dolgut determinades concessions que en el transcurs de la discussió constitucional s'han fet (el mateix article 24 fou aprovat després d'aver sofert esmenes que'l desfiguren de llur text primitiu).

Ens està temptant el desig de projectar, també, la nostre campanya revisionista en tot allò que'ls nostres homes, moguts per llur desig de concòrdia, varen transigir.

JOAN SANZ

AIGUA - GAS - ELECTRICITAT

Instal·lacions i reparacions de tota mena

Francesc Artau

Fermí Galán, 73

XAROPS I ORXATES

RIERA

BADALONA

Sessió de l'Ajuntament L'instint de la propietat

Tingué lloc el dimarts, sota la presidència de l'Alcalde, don Josep Casas, i amb assistència de la majoria de regidors.

Fou llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

S'acorda consti en acta el sentiment del Consistori amb motiu de la mort del pare del regidor senyor Borràs.

Escrit de la Generalitat de Catalunya comunicant es concedirien Biblioteques populars a les poblacions de més de 5.000 habitants que les reclamin i ofereixin locals adequats per a establir-les. S'acorda oferir la planta baixa del local on està instal·lada l'Escola Municipal de Música.

Passa a la Comissió un ofici de l'Interventor.

Es faculta al Dipositari per a percebre unes quantitats en la Tresoreria d'Hisenda. S'acorda que el 15 de desembre, matí, es sortegin els 153 títols de l'Emprèstit que han d'amortitzar-se l'any 1932. S'interessen determinats extrems d'ordre administratiu. S'accepta la dimissió presentada pel guarda d'arbitris Josep Abadal. S'aproven les nòmines de les brigades eventuais i vigilants d'arbitris, amb un total de 6.452'41 pessetes.

S'aproven diversos dictàmens i s'en refusen d'altres, de les comissions de Governació, Finances, Arbitris, Foment, Instrucció i Obres.

A proposta del senyor Campmany es nomena representant de la Junta Especial repartidora de les quotes dels concerts del Barri de Canyet, pel pagament de l'arbitri sobre begudes, al Sr. Munells.

S'acorda sotmetre a examen els aspirants a temporer. Queda damunt la taula una moció demanant es porti un registre especial de les instàncies que es presentin, a fi d'evitar retrassos.

Altra sotscrita pel senyor Serra, demanant que s'expedienti el cap de la Recaptació i que s'el sospengui d'empleu i sou, proposant es nomeni un nou jutge instructor, puix que ell es considera incompatible per causa que explica. S'entaula un llarg debat entre els radicals i el president de la Comissió de Consums, durant el qual els radicals han iniciat la retirada com a conseqüència de la forma impropcedent en la qual són tractats; el que evita l'alcalde excusant les intemperàncies de l'esmentat senyor davant la minoria radical. El senyor Rogado diu que en les responsabilitats fracassaran per què hi posen trabes els de dalt i els de baix. El senyor Serra diu que la culpa es del Secretari i li fa llegir un document amb tots els càrrecs que ha desempenyat en Guardiola a l'Ajuntament, i el qual, segons diu, li ha facilitat el dit Secretari. El senyor Cunillé no vol acceptar el nomenament per no volguer crear enemistats. Amb tot diu que ho acceptarà si ningú el vol. El senyor Buxaderas adverteix que no està disposat a sofrir els atacs que es venen dirigint a la minoria radical i que contestarà amb més fermesa si cal. L'Alcalde proposa que en lloc de suspendre'l de sou i empleu podria allargar-se-li les vacances, no estant-hi conforme la majoria de regidors. El senyor Rogado proposa que s'el sospengui d'empleu, però no de sou, i aquesta proposició porta una mica de barri-la entre públic i regidors. A proposta del senyor Brell queda nomenat el senyor Aznar, acceptant aquest, i després d'aclarir alguns extrems manifesta que obrarà amb tota independència, sense acceptar cap pressió de ningú.

El senyor Arbós diu que acaba d'assabentar-se de què a Arbitris hi ha certes parcialitats entre el personal, havent-hi perjudicats. També s'interessa respecte unes negociacions amb la Barcelonessa d'Electricitat, i per últim, d'un desmunt que hi ha en un camí de la bòvila d'en Borràs. Contestant-li en Serra que pel que fa referència al personal es fa amb un fi humà i es procura no gravar les despeses; l'Alcalde diu que s'ha invitat a la Companyia i que el desmunt està en estudi.

En Barriga s'interessa per les rieres. L'Alcalde contesta que recordarà als organismes oficials l'ofrena d'un prompte endegament.

El senyor Gibernau fa un prec referent a un funcionari de Sanitat. Passa a la Comissió. I s'aixeca la sessió a la 1'30.

Si voleu vestir elegant aneu a can Violán

Prat de la Riba, 99 i 101

Es ben bé un instint d'inclinació innata i dominant. Dins la Humanitat ha estat el gran factor de la seva història; les religions li han fet acatament; al seu entorn s'han organitzat les societats; ell és qui ha dictat la major part dels codis; per ell han estat creats i destruïts els imperis. En fi, els animals mateixos, almenys els animals intel·ligents, siguin del tipus zoològic que siguin, l'acaten, obeint-lo en tot com els homes.

Ara, bé; quan una tendència té un caire tan de universalitat, es pot estar ben segur que té les seves arrels dins de les necessitats biològiques mateixes, en el més profund del ser. En efecte, l'instint de la propietat no és més que una manifestació de les més primordials necessitats: la necessitat de conservar-se i fer viure la seva espècie. Puix el «festí de la naturalesa» és irregularment abundant i alguna vegada molt avarament servit; els convidats hi són nombrosos, afamats, freqüentment brutals. Per assegurar-ho, si no es vol desaparèixer, es fa precis prendre-hi un lloc, defensar-lo i guardar-lo tan com sigui possible, per satisfer, sense passar per les necessitats sempre rebaixants.

Amb més o menys preparació «la lluita per la vida» és sense repòs. Així com més intel·ligent és el seu organitzat, ja sigui animal o home, més cura té ell del dia de demà, treballa més assegurant-se una propietat qualsevol, posa al seu resguard la part destinada a l'imprevist. En els centres nerviosos desenvolupats, ja siguin els de l'home o els d'una abella, per exemple, els fets ocorreguts en la vida resten impressos i duraders; un combat lliurat, un perill passat, un penós esforç fet per obtenir la vida i els queviures, s'ens inscriuen i reviu en la memòria. Quan un dia, després de grans treballs, ha pogut salvaguardar el seu dret a la existència disfrutant dels aliments o resguard, naturalment aleshores desitja una apropiació més vasta, una alimentació càlida al pas, un abrigo segur i permanent. Va pensant-hi automàticament; a mesura de les seves facultats, s'agència aquests preciosos bens, assegurant-se contra la desgràcia; devé propietari. De propietari s'en pot ésser de diverses maneres, sigui isoladament, amb egoïsme, si s'està ben dotat o bé ben proveït de força o d'astúcia si es basta a sí mateix; sigui col·lectivament si es suficient intel·ligent i prou sociable per suplir la seva feblesa, agregant-se i creant un bloc capaç d'unir les petites energies individuals. Aquests dos aspectes ben diferents de entendre la propietat, els trobem en el reine animal, on cada un d'ells imprimeix d'un mode especial assenyalant els costums, hàbits, tendències i mentalitat de les espècies.

Deixant de banda les espècies animals més inferiors, on la vida psíquica no ha arribat encara més enllà de l'estat dit d'esboç, el més freqüent en el regne animal, és que l'instint de la propietat no és gens lluny. La major part dels animals viuen al dia, no fan cap provisió pel dia de demà, s'apoderen de tot el que cau a l'abast de les seves dents, bec o urpes, de tot ço que els serveix per menjar, consumint-ho tot seguit. Per ells la

Ironies

Ens han dit a cau d'orella, que el Secretari està molt ocupat preparant la sortida d'un gran rotatiu, èmul del d'en Marc, el mallorquí. Tenim entès que es proposa posar-se d'acord amb la premsa local per tal de fer una enèrgica campanya demanant que s'exigeixin les responsabilitats.

Ara compremem perquè no hi ha temps d'informar els documents.

* * *

ARISTUS ens ha dit que si volem comprovar la certesa de la seva teoria de «L'instint de la Propietat», ho preguntem al regidor 33, soci de la tripartita revolucionària i executiva, que demostra tenir-lo ben desenrotllat, sobre tot ço últim, puix que posa la mà inclús damunt de coses (mil pessetes per una firma) que el mamífer del grau immediat inferior respecta com a sagrat. Però per a ell, ço sagrat és la pipa i els sofàs dels pròscenis amb suculentos artistes. Què hi farem si hi va nèixer! Com que pateix de bilis, li recomanem una temporada a Vichy.

* * *

Hi ha qui critica que alguns caps funcionaris de l'Ajuntament, no vagin a l'hora a l'establiment fent perdre el temps a la clientela. Aquells senyors no saben que la dignitat del càrrec constitueix en anar el menys possible a l'oficina, entretenir instàncies i omplir llistes de noms imaginaris.

* * *

No ens expliquem perquè serviria aquell drap que per sota l'escò tirava en Cunillé, al fabricant de sifons.

Era potser per aixugar les llàgrimes de la enteresa política del seu company de minoria-majoritària?

* * *

Referent a l'expedient del cap d'arbitris, podria dir-nos el senyor Serra el mateix que li preguntava el senyor Arbós, o sigui si té en el seu poder aquell tan bescantat document que sembla ésser la pedra filosofal? Perquè, fillets, està bé fer acusacions, però és necessari posseir les proves quan menys. Ara bé, que això d'entretenir-se pescant peixi *minuti* i de tant en tant algun llubarret, trobem que no fa gaire guerrero, no li sembla? S'ha d'anar de cara als llusos de palangre, amic, si es vol fer quelcom positiu. El peix blau no val cap cèntim, al menys en el temps que correm.

* * *

Paraules textuales, dites amb «pose» de super-home:

A mí s'em vol fer fracassar, a mí se m'ataca per dalt i per baix, però com que jo soc un home que tinc molta... diguem-ne enteresa, per a no donar-los gust, no plegaré el ram.

El què pot l'apego a una vara.

propietat és simplement el que poden agafar i devorar. Més d'una vegada trobarem en els homes aquesta grollera concepció de la propietat. La Roma primitiva, així ho havia fet, donant-li bell lloc en el seu codi; per aqueixa era la propietat «mancipi» (manus, capire), o sigui la propietat sobre el que la mà pot agafar. — ARISTUS.

Agència CHEVROLET

J. NIUBÓ

Màquines parlants i altaveus

Francesc Lairet, 102 - Telèfon 311

GARATGE PUIGVERT

Servei permanent

MARIAN PUIGVERT

Taller de reparacions a preus econòmics

Francesc Lairet, 205

* * *
Si els de la Lliga del Bon Mot assistís-
sin a les sessions municipals, quedarien ve-
rament encantats del lèxic emprat per algun
tinent d'alcalde, quan es veu atacat per els
regidors. I Mestre Fabra, ensems podria
fer-hi un recull de frases *selectes* per el seu
diccionari, que serien una delícia per els es-
perits refinats. Ara que no sabem ben bé si
són patentades o no, però farem gestions
per a esbrinar-ho.

* * *
Agraïrem que el noi del cabrer ens indi-
qués qui mana a can Ribot? Perquè resulta
que ell accepta perquè no hi ha ningú més,
i aleshores el seu cap el desautoritza i en
proposa un altre. Som o no som dels Sintè-
tics, amic cabrer? O és que tal vegada no
sentiu el que diuen els vostres superiors,
perquè teniu feina a escoltar-vos vos
mateix?

* * *
Veritablement, els qui tenim la fortuna
d'assistir als espectacles consistorials, no
podem queixar-nos de la sort.

Estem predestinats a que hi hagi *hule* a
cada sessió.

I el poble que vagi rient... i pagant.

* * *
I els temporers que ja han cobrat?
I els bombers?

De totes maneres, no patiu, que ja co-
braran quan al senyor Interventor se li aca-
bi la feina de rumiar la fórmula de fer que-
dar bé a l'Ajuntament.

* * *
En Victòria i el Secretari en sentir lo del
retras dels expedients i instàncies, es mira-
ven mútuament, boi extranyant-s'en.

Es clar, com que en temps d'en Sabaté,
això no passava! Aleshores, tot rutllava
com una seda i corrien tant que no tenien
ni temps de fer el cigarret.

Ara ja els porten fets... els cigarrets.

Noticiari

SOCIALS.—En virtut d'haver-se solu-
cionat la vaga que sostenien des de fa temps
els obrers de la fàbrica del «Cristall», aque-
sta setmana han començat a treballar algu-
nes seccions.

HEM REBUT.—Una atenta lletra del se-
nyor Gargallo, director en el grup Ventós-
Mir, la qual sentim no poder publicar per
manca d'espai. Amb tot, cal remarcar que
no ens convencen pas els seus arguments.

PALESTRA.—La delegació d'aquesta
ciutat, celebrarà el seu Acte Inaugural, de-
mà, diumenge, a les onze del matí, en el
Cinema Nou. Parlaran diversos oradors i
l'entrada serà lliure.

Ensems recordem que està ja oberta la
inscripció per el curs de Gramàtica catalana
que donarà a dita delegació el professor
Marcel·lí Antich.

NOU DIARI.—Ha aparegut *La Huma-
nitat*, dirigit pel nostre amic Lluís Com-
panys. Ha tingut molta acceptació. Li augu-
rem un èxit esclatant.

ACCIDENT MORTAL.—El passat diu-
menge el pare del regidor senyor Borràs,
fou atrapat per el tren, produint-li tan greus
ferides, que li ocasionaren la mort.

Rebi l'atribulada família el nostre sentit
condol.

REVISTA MILITAR.—Fins a fi d'any
es podrà passar la revista anual reglame-
ntària a la caserna de la guàrdia civil, del ca-
rrer de la Conquesta.

HOMENATGE.—Es celebrarà demà al
senyor Feliu i Vegués, en el que fou el seu
poble natal, Aitona, patrocinat per aquell
Ajuntament.

Hi assistirà un grup d'ex-alumnes d'a-
questa localitat, acompanyats d'una comi-
sió del nostre Ajuntament.

FARMACIES DE TORN—Per avui i
demà: Panzano Guifrè, 172; Serentill, Prat
de la Riba, 23; Batlle, Prim, 156,

Per la setmana entrant: Valls, Cren, 7;
i Calvo, F. Lairer, 83.

SARDANES.—L'audició per demà al
matí organitzada pel Foment, serà a la Ram-
bia i anirà a càrrec de la Cobla Barcelonina.

Es començarà mitja hora més tard que
de costum, en atenció a l'acte inaugural de
Palestra.

Esport

FUTBOL

CAMPIONAT DE CATALUNYA

El passat diumenge, el nostre equip lo-
cal per no perdre el costum, encaixà la pa-
llissa de 6 gols a 1. Ho sentim moltíssim.

Edicte

En Josep Casas Costa, Alcalde-President de la
Delegació local del Consell del Treball d'aquesta
ciutat.

Faig saber: Que en virtut d'ordres rebudes de la
Superioritat, recordo als patrons afectats per el
segur de Maternitat, el disposat en el Decret de
data 26 de Maig últim.

L'aportació per part de les Obreres deu ésser a
raó de una pesseta vuitanta cinc cèntims per tri-
mestre, la qual ha d'ésser retinguda per els pa-
trons.

El que en fer-ho públic, per mitjà del present,
recomano a els interessats donin el més exacte
compliment a l'esmentat Decret, a fi d'eximir-se
de responsabilitats.

Badalona, 9 novembre 1931.—L'Alcalde-Presi-
dent, *Josep Casas*.

Ferreteria "La Badalonesa"

Bateria de cuina i eines per l'indústria
Prat de la Riba, 44 — Telèfon 39

MAGATZEMS LA MODA

Prat de la Riba, 39, 41 i 43

Immens assortit en panyos abric a	5 ptes. m.
Edredons miraguano, des de.	16 »
Flassades llana matrimoni	16 »
» » 6 pams	15 »
» » 5 »	13 »

Taller de Fusteria Mecànica

Ramon Mans

Arrabal, 37

Magnofono

Construcció d'aparells de radio — Màxima sonoritat
PREUS ECONOMICS

CARRETERA CONRERIA, 46 — — TELEFON 362

GORRES - SASTRERIA - CALÇAT - GÉNERES
DE PUNT - CAMISERIA

CASA GUARDIA

PASSATGE MERCAT, 2 i 14

Tallers FORBÓ

Especialitat en maquinària i motllos per la
: : : fabricació de galetes : : :
FUNDICIÓ DE FERRO I ALTRES METALLS

PRIM

TELEFON 282

FABRICA DE BEGUDES GASOSES
SIFONS I «SINALCO»

La Badalonesa

Dipòsit de cerveses de tota mena. — Especialitat en «Estrella dorada»
i Cervesa de Març. = Manufactura de bosses de paper.
Tenda de papers de tota mena.

GERONI TARRATS

Roger de Flor, 14, 16 i 18 — BADALONA — Telèfon 121